

OBČINSKE VOLITVE? Nekateri listi so prinesli iz Beograda vest, da se bodo vršile občinske volitve v naši banovini dne 24. septembra; drugi časopisi pa trdijo, da tozadevnega vladnega razpisa še ni. Glede občinskih volitev, če se bodo res vršile, bodo prejeli naši podeželani podrobna navodila pravočasno.

Župnik Ivan Krančič †. V Grižah pri Celju je umrl na srčni vodenici dne 18. avgusta tamošnji g. župnik in duhovni svetnik g. Ivan Krančič. Blagopokojni se je rodil v župniji Rečica ob Savinji dne 29. 4. 1863. Posvečen je bil 1. 1887 in je prvič kaplanoval v Grižah. Iz Griž je prišel v Celje, kjer je bil kaplan in katehet 11 let, nakar je postal leta 1901 župnik v Grižah. Pokojni je bil goreč duhovnik, ki je storil veliko za lepoto hiše božje in za poglobitev verskega življenja v svoji obširni župniji. Bil je dolgo časa načelnik griške posojilnice ter dolgoletni občinski svetovalec ter odbornik. Po svoji naravi je bil izredno blag, radodaren do revežev ter se ga bodo trajno in s hvaležnostjo spominjali vsi, ki so poznali njegovo dobro duhovniško srce!

Gasilskim društvom. V smislu zakona o organizaciji gasilstva v naši državi so gasilske organizacije v pismenem občejanju med seboj proste poštnih pristojbin. Na vseh pošiljkah je označiti s štampiljko: Službeno, poštnine prosto. Pisma na zasebne osebe niso prosta poštnine.

Štiri zabodljaje je prejel v soboto dne 19. avgusta od vsled alkohola razigranih fantov 25letni Ivan Šauperl iz Pekar pri Mariboru. Zabodenega so prepeljali iz Pekar v mariborsko bolnico.

Utonil je v bazenu kopališča v Guštajnu 20letni Joško Slivnik, po domače Pretnakarjev iz Kotelj.

Stroj ga je zmečkal na smrt. V papirnici v Sladkem vrhu ob Muri je zagrabil stroj 48letnega delavca Franca Divjaka. Zlomilo mu je rebra in poškodovalo lobanjo. Prehudo poškodovan je izdahnul kmalu po prevozu v mariborsko bolnico.

Samomor. V Vrhovem dolu je izpil iz samomorilnega namena večjo količino lizola 30letni Franc Lešnik. Kmalu po prepeljavi v mariborsko bolnico je izdahnul.

Električni tok ubil fantka. Na zadnji Marijin praznik se je igral 8letni Alb. Plakoln, sin oskrbnika grofa Schönborna v Slivnici pri Mariboru, okrog elektromotorja. Zagrabil je za žico, ki je bila priklopljena k stroju, in električni tok je ubil fantka.

Grozen obračun med zetom in tastom. Na zadnji Marijin praznik sta se vrnila domov iz cerkve zet in tast Šmid v Trnovcu pri Črešnjevcu. Med obema je došlo do prepira, ker je ušla domačemu sinu živina v žito. Tast in stari oče Šmid, kovač v Vrhlogi, se je zavzel za vnuka, da ga zet ne bi pretepel. A razkačeni zet je zagrabil revolver in oddal tri strele tASTU v glavo. Na tleh ležečega je ubil s polenom. Šmidova hči in mlada žena je hotela braniti očeta, tudi ona jo je dobila s polenom po glavi.

Požigalčeva roka na delu krog Spod. Polskave. Le par tednov je bil mir pred požigalcem v Spodnji Polskavi in po okolici. Na Vnebovzetje je spustila peklensko zlobna roka rdečega petelina v veliko gospodarsko poslopje župana Matije Kotnika v Spodnji Polskavi. Pogorela je obširna zgradba s poljskimi pridelki vred do tal. Škodo cenijo na 100.000 Din, ki pa daleč ni krita z zavarovalnino. — Dne 16. avgusta je bil ogenj podtaknjen gospodarskemu poslopiju, ki je bilo last Gmajnerja v Spodnjem Leskovcu. Poslopje je pogorelo do tal in z njim vred orodje, žito in seno. Škoda znaša 35.000 Din.

Smrt je kakor tat, so bile besede, ki jih je spregovoril markovski g. župnik

so važne pri pranju s Persilom!

1. Na 3 vedrice (25—30 litrov) vode se vzame 1 zavitek Persila.
  2. Persil se raztopi vedno v hladni vodi.
  3. Perilo naj se kuha 1/4 ure.
- Pazite vedno na to in dosegli boste perilo belo kot sneg, desinficirano in nepoškodovano.

ob preranem grobu Jakoba Prelog, posestnika v Stojncih in v Muretincih pri Ptuj. Dne 14. t. m. je vozil za svoje znanke drva iz nevarnega Beušaka v Halozah. Pri nalaganju je spodrsnila debela bukev in ga ranila v tilnik in hrbet tako nesrečno, da je v par minutah izdihnil. Pokojni zapušča v najlepši dobi 45 let vdovo s 4 nepreskrbljenimi otroci in mnogobrojno sorodstvo. Pogreb se je vršil popoldne na praznik. Pokojnemu so skazali zadnjo čast njegovi tovariši, markovski in marjetski gasilci, domači pevski zbor z v srce segajočimi žalostinkami in mnogobrojno občinstvo. Naj v miru počiva!

Ogenj je uničil gospodarsko poslopje in dve uti za slamo posestniku Janezu

Število tri.

Zbudil sem se, ko je bila ura bližnjega zvonika ravno uro tri. — Našel sem v daljnem premišljevanju, da je tri imenitno število.

Ze če hočemo pisati, potrebujemo tri reči: pero, papir, črnilo.

Ko je Bog svet ustvaril, je rekel najprej le tri besede: »Naj bo de luč« in koj so se prikazala na nebu kar trojna telesa: solnce, mesec, zvezde.

Ko je vesoljni potop pokončal vse ljudi, je bil rešen le Noe, ker je imel tri žene in je bil oče treh sinov. Saj pa je iztešal tudi ladijo, ki je bila dolga tri sto in visoka tri deset komolcev. Ko pa se je nebo zjasnilo, poslal je

Pavel Keller:

3. nadaljevanje.

„Hubert“

Roman iz gozdov.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

»Seveda, sedaj vam pa tudi povem, kdo so pobje, ki pobijejo vse, katerim nič ne more biti kos, čeprav vsi skupaj niso toliko vredni kakor najslabša desetica: to so gospodje državni poslanci in tisti, ki pisarijo po časopisih in ljudski govorniki in drugi širokoustneži.«

»Ali mislite mene?« je vprašal nadučitelj ravnodušno.

»No, državni poslanec vi — hvala Bogu — niste, toda kot ljudski govornik ste že nastopili in v časopise ste — brez zamere — začepili že marsikaj kozlovskega gnoja. Na primer ondan o cenah za krompir.«

Nadučitelj je snel očali, jih obrisal s svojim žepnim robcem ter dejal:

»Kozlovskega gnoja ne moreš začepiti — to bi vendar morali vedeti, gospod nadzornik. To je čisto napačno povedano.«

»Povedano tako ali tako! Kaj pa veste vi o cenah za krompir? Kaj veste vi, koliko dražje je pridelovanje krompirja, kakor pa rži? In koliko ga pognije? In dovoz do železnice! Prav nič ne veste — kakor jaz ničesar ne vem o vašem šolmaštrovanju.«

»In vendar ste okrajni šolski nadzornik — torej moj predstojnik, po čigar vzgojeslovnih napotkih pravzaprav jaz —«

»Čenče! Nikar ne govorite! Ali morem temu kaj, če sem okrajni šolski nadzornik? Požvižgam se na to! Saj sem bil imenovan na višje povelje. Ali vas mogoče kaj motim? Ali vam tičim na vratu? Slabo mi že prihaja, če mi pošiljate v podpis tiste zlodejeve sezname in učne načrte. In vsako leto tista izkušnja v šoli. Tri ure sediš na takem polomanem stolu in poslušаш deset zapovedi in naštevanko ter o bitki tu in tam! Hvala lepa!«

Štebihi v Sovjaku pri Sv. Urbanu pri Ptuj.

Dva požara v eni noči. V noči 13. avgusta je uničil ogenj gospodarsko poslopje posestnice Marije Bauman v Sp. Pleterju pri Sv. Lovrencu na Drav. polju. Škoda znaša 30.000 Din. V isti noči sta zgorela v Starošincih posestniku Jakobu Albrehtu kolarnica in hlev.

Usodepoln udar strele. V Ivancih pri Bogojini v Prekmurju je uničil požar, povzročen po udaru strele, štirim posestnikom hiše z gospodarskimi poslopiji. Krog 10. ure zvečer je urezala strela v hišo posestnika Franca Gomboca. Ker je bila hiša lesena in krita s slamo, okrog nje pa tudi polno slame, je mahoma bilo vse v plamenih, ki jih je veter zanašal na sosedna poslopja. In kmalu za prvo je začela goreti druga hiša, last posestnika Jerebica Jožefa. Tudi to poslopje je kmalu bilo vse v plamenih, ki so že načenjali tretje poslopje, last posestnika Štefana Győreka, in že tudi četrto, last posestnika Matije Vogrina. Bila je cela vas v resni nevarnosti.

Iz Mure so potegnili pri Apačah 20-letnega fanta Avgušтина Šanti iz Lipnice, ki je utonil pri kopanju.

Stermečki zopet znižal cene!

879

Vlak povezil mladeniča. Osební vlak, ki prihaja okrog sedme ure zvečer iz Maribora v Celje, je povezil v Štorah 19letnega kolarskega pomočnika Lovrenca Jeretina iz Polul. Dobil je težje poškodbe na glavi ter rokah in je bil prepeljan v celjsko bolnico. Kako in zakaj je zašel Jeretina pod vlak, ni znano.

Letalsko postajališče je bilo v Ljubljani slovesno blagoslovljeno in otvorjeno v nedeljo dne 20. avgusta.

Hitro v rokah pravice. Zadnjič smo poročali, kako so trije neznanci oropali

Nov napis za zakristije!

V vsaki zakristiji imate napis z imeni našega papeža in našega škofa. Izšel je nov napis, kateri se dobi za ceno 2 Din v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Preč. župne urade prosimo, da istega naročijo skupno z drugimi naročili, ker bi sicer dobava samo tega napisa prišla predrago!

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

hišo 81letnega Mihaela Svetlina v Čemšeniku pri Domžalah in izvršili še tudi dvojno nasilje. Kot krivci dvojnega zločina so bili zadnje dni aretirani: 20letni Pavel Ovčak, kleparski pomočnik iz Preserja pri Mengšu, 21letni Alojzij Kralj, pekovski pomočnik iz Kamnika, in Stanko Pančur, star 20 let, doma na Jesenicah pri Nevljah, brez pravega poklica. Izgovarjajo se drug na drugega, priznavajo pa, da so načrt za vlom skovali v nedeljo dne 6. t. m. v neki gostilni v Kamniku, ker so pač nekje čuli, da so Svetlinovi dobili 15.000 Din iz Amerike. Vsi trije so bili oddani v preiskovalne zapore v Ljubljani.

Po nesreči utonil v noči. Takoj po polnoči so se vračali v Ljubljani proti domu 51letni trgovski pomočnik Marko Banda, uslužbenec železnarne Fr. Stupica v Ljubljani, njegova žena ter svak. Pri Čevljarskem mostu se je odstranil Banda od ostalih dveh ter je krenil na levo proti obrežju Ljubljane. Čez nekaj časa sta slišala žena ter svak obupne klice na pomoč. Pohitela sta k Ljubljani in zagledala Bando na sredini vode, kako se bori za življenje. Na ženine klice so pribrzeli stražniki, ki so izlekli potapljačega, ga prepeljali v bolnico, a je že bila vsa pomoč zamanj.

Dve poslopji upepeljeni. Dne 16. avgusta je upepelil ogenj kmalu po 7. uri zjutraj dvoje poslopij, ki sta bili last Ivane Legatove v Lescah na Kranjs-

kem. Komaj so oteli stanovanjsko hišo. Škoda znaša 150.000 Din.

Požar na Dolenjskem. V Bogneči vasi pri Trebelnem na Dolenjskem je pogorela na zadnji Marijin praznik posestniku Antonu Škrjancu hiša, kašča in vinska posoda s prešo.

Strele je ubila pri postelji stoječo dobro Dergančevo mater iz Dol. Kamene pri Novem mestu. Otroka, ki sta bila z materjo v sobi, sta ostala nepoškodovana.

Žrtv mladostne drznosti. 15letna dijakinja Renata Lun iz Gradca je obiskala svojega strica, rudniškega nastavljenca v Kočevju. V večji družbi se je podala na strmini ležeče razvaline gradu Fridrihtaj, nekoč last celjskih grofov. V mladostni drznosti in kljub opozorilu spremljevalcev je plezala po razvalinah. Naenkrat se ji je odlomila preperela veja, za katero se je držala. Dijakinja je padla 50 m globoko, si zlomila tilnik in obležala mrtva.

Zopet smrtna nesreča v planinah. — Dne 16. avgusta je smrtno ponesrečila v triglavskem pogorju 17letna Inge Herman iz Bratislave na Čehoslovskem, ki se je mudila s svojo materjo na počitnicah pri Malijevih v Trziču. Na poti čez Kriške pode je hotela Inge povleči večjo skalo naprej. Skala se je odtrgala, Inge je padla nazaj, udarila s temenom ob skalo in si prebila lobanjo ter bila takoj mrtva.

Italijani imajo najhitrejšo ladjo. — Italijanska prekoceanski motorna ladja »Rex«, ki vozi med Genuo in New Yorkom, je postavila nov rekord ter si osvojila modri trak. Dne 10. avgusta ob 11 je zapustila Genuo, dne 11. avgusta ob 18.40 je prišla v Gibraltar, dne 16. avgusta ob 8.40 srednje-evropskega časa pa je prispela v New York, torej za 24 ur in 20 minut pred voznim redom. Od Gibraltarja do New Yorka je rabila 4 dni 13 ur in 48 minut. Povprečna hitrost je znašala 28,29 morskih milj, to je 52 km 478 metrov na 1 uro. Modri trak je imel dosedaj nemški parnik »Bremen« z rekordom na progi

»Prosim, prosim — le po všeči!« sem pripomnil.

»Da,« je rekel nadučitelj, »igrajmo dalje!«

»Ne!« je zagodrnjal nadzornik; »preveč ste mi razburili živce. Najprej moram malo na prosto.«

Odšel je. Ko se je vrnil, se je jezil že med vrati:

»S tem nadzorništvom ste mi stopili prav na kurje oko. Samo skrbi in pota ima človek. Sedaj na primer zopet s to novo učiteljico, ki pride v treh dneh. Po njo moram poslati na postajo, in po njene stvari. Da, kaj pa me briga ta učiteljica, pa njena potna košara in omara za obleko? Sporočeno mi je: občina mora po njo, predstojnik urada je odgovoren; in zapisano je še: šolski svet mora po njo, jaz kot nadzornik pa sem odgovoren; in še je zapisano: grajščina mora po njo, kar je zame eno in isto, kajti grajščina je patron — in na kom bo končno obvisela ta ženska, ta učiteljica s svojo potno košaro in omaro za obleko? Na meni!«

»To bo precejšnja teža,« je rekel nadučitelj, »če obvisi vse na vas: učiteljica in košara in omara!«

»Kar posmehujte se! Vam je lahko. Vi ji pojedete samo do praga naproti in rečete: »Bog naj blagoslovi vašo pot v šolo in iz nje!« ali kaj podobnega, nato pa boste zapeli z otroki: »Pozdravljen dan, ko prišla si med nas, dideldum, dideldum, dideldum!« ali pa kaj podobnega. In konec! To je vse, kar morate storiti vi. Toda jaz! Na meni —«

»Obvisi!« se je vtaknil vmes nadučitelj.

»Saj tudi bo!« se je jezil Boltežar. »Že tri tedne se prerekam z županom zaradi tega, kdo naj gre po njo. Trikrat sem bil pri njem, trikrat sem že moral preslišati prav robate; celo pri tožbo sem že napisal na deželni svet, le odposlal je še nisem.«

»Vse to bi si jaz mnogo olajšal,« je rekel nadučitelj.

»Olajšal? Kako?«

»Jaz bi se ne razburjal najprej; kar enostavno bi se peljal po gospodično.«

trikrat goloba iz ladje.

Tri trte v sanjah so podarile faraonovemu točaku življenje, tri trupla pa peku vislice. Mojzes je naredil tri čudeže.

Mesto Ninive je merilo tri dni hoda na okrog.

Judje so morali s skrinjo zaveze trikrat okoli mesta Jerih, predno so se podrli oklepni zidovi.

Navorojeno dete so prišli molit trije kralji, ko pa ga je Judež prodal, je dobil zanj trideset srebrnjakov. Na Olski gori je prišel Kristus trikrat buditi svoje apostole, in ko ga je Peter zatajil trikrat, skesal se je, predno je petelin

Cherborg—Newyork v času 4 dni 14 ur 16 minut.

Silna poplavna nesreča, kakor je ne pomnijo na Kitajskem 50 let, je zadela kitajske pokrajine ob Rumeni reki. Najbolj so prizadete province: Honan, Hobe in Hantum, kjer je poplavljenih na stotine vasi, porušenih na tisoče hiš in je nesreča zahtevala 50.000 človeških žrtev. Valovi Rumene reke nosijo na tisoče človeških in živalskih trupel proti morju. Radi vročine obstoja nevarnost, da bodo izbruhnile kužne bolezni.

Javna zahvala. Občinski odbor Tezno pri Mariboru se pristrčno zahvaljuje gospej Mariji Vrežner, posestnici v Svečini in na Teznu, ker je prostovoljno darovala znesek 500 Din v občinsko blagajno za občinske ubožce in sirote.

Sanatorij v Mariboru, Gosposka 49, tel. 23-58, zopet odprt. Prosta izbira zdravnikov. Cene zmerno. Vodja primarij dr. Černič. 867

Jesenski Ljubljanski velesejem. Spet bo oživila naša bela in lepa Ljubljana med 2. in 11. septembrom. Gospodarsko in kulturno središče Dravske banovine bodo posetili desetstoti gostov iz vseh krajev naše prostrane države in inozemstva, da si ogledajo bogato založeno in pestro razstavo »Ljubljana v jeseni«. Na razstavišču od 40.000 m² bodo nameščene v desetih velikih razstavnih zgradbah sledeče razstave: 1. Veterinarska razstava. 2. Kmetijska razstava (sirsarstvo in mlekarstvo, čebelarstvo, zelenjad, vin, razstava dalij). Dne 2. in 3. septembra razstava goveje živine montafonske pasme. Dne 4. do 12. septembra razstava ovc in koz. Od 2. do 11. septembra velika razstava poljedelskih strojev in orodja. 3. Razstava »Slovenska cerkev«. 4. Misijonska razstava. 5. Umetnostna razstava »Madone slovenskih likovnih umetnikov«. 6. Razstava »Red in snaga k zdravju pomaga«, nazorna razlaga novodobnega racionalnega gospodinjstva. 7. Pohištvo, stanovanjska oprema, radio. 8. Krojaška razstava. 9. Razstava narodnih vezenin timoškega okrožja. 10. Industrijski in obrtni oddelek. 11. Dne 8. septembra tekmovanje jugoslovanskih harmonikarjev na velesejmu. — 50% popust na železnicah. Vozne olajšave so priznane tudi na parnikih. Permanentne legitimacije s pravico na prevozne olajšave in po-

ljuben večkratni vstop se dobe pri tujsko-prometnih ustanovah, denarnih zavodih, zadrugah, župnih in občinskih uradih, podružnicah Kmetijske družbe, strokovnih organizacijah in pri blagajnah večjih postaj v Dravski banovini. Pri nakupu se plača za legitimacijo 3 D, ostanek 27 Din pa pri blagajni ob vходу na velesejem. — »Ljubljana v jeseni« bo prirejena vestno in z ljubeznijo. Oglejte si to važno razstavo!

Ne obsojajte mladine!

O pokvarjenosti mladine se danes veliko toži bodisi v spisih bodisi v govorih. Dejstvo samo se da težko zanikati, ker nam vsak dan zanj prinese nove dokaze. Tudi varno ni to dejstvo zanikati, ker gre za bodočnost naroda, države in družbe. Kdor bi pred tem dejstvom, ki stoji pred nami kot velična družabna nevarnost, kakor ptič noj potisnil glavo v pesek, da ne bi ničesar videl in ničesar slišal, ne bi bil prijatelj mladine in domovine.

Da, gledati moramo mladino ter jo poslušati, ne smemo pa je obsojati. »Ne sodite, da ne boste sojeni« — ta Gospodova beseda velja tudi v tej stvari. Velja tem bolj, ker družba dela mladini krivico. Nekdaj je družba skrbnim in vestnim staršem pomagala pri vzgoji mladine, danes pa jo s svojim slabim vplivom kvari. Ker se družba te krivice ne zaveda, ker se noče zavedati, skoro ni pomoči za zlo, v katerem mladina propada. Mladino peha v pohujšanje in hudobijo, potem pa jo obsojajo ter kaznujejo.

O tej stvari je prejšnji francoski ministrski predsednik Edvard Herriot nedavno imel znamenit govor, v katerem je med drugim rekel to:

»Povejmo si odkrito, da smo tega sami krivi. Človeška družba ne spoľnuje

ZAHVALA.

Podpisana se najiskreneje zahvaljuje »Slovenskemu gospodarju« za lepo podporo 1000 Din, ki nama jo je izplačal, ko nama je pogorela stanovanjska hiša, ter istega priporoča vsakemu, da si ga čimprej naroči.

Zgornja Polskava dne 8. avg. 1933.

Martin in Barica Bolko.

svoje dolžnosti do mladine. To na vsakem koraku lahko opazimo. Postave, ki so jih napravili za mladoletne zločince, so na vsej črti pogorele, ker se zločini vedno bolj množe. Če bo šlo s tako naglico naprej, kakor gre danes, si ne smemo prikrivati, da bo v doglednem času treba obsoditi na vislice kakga 15letnega dečka. Saj vendar tega ne smemo dopustiti, da bi celo nebolj ljeni starši ne bili varni pred takimi zločinci! Kazen tu nič ali skoro nič ne opravi. Otroci žive v takih okoliščinah, ki jih samo kvari. Na zidovih je vedno dosti lepakov, ki so prišli tja gori brez vsake kontrole; oblast se ne zme ni za te moralne grdobije.

Še celo tako čudovite iznajdbe kakor je kino, nismo znali izrabiti v dobro. V kinu je premnogo nevarnosti, ki se lepo skrivajo za tem ali onim prizorom, če ne v celi igri. Vestni in pošteni učitelji nam pravijo, kako pogubne posledice takih predstav so zasledili pri svojih učencih. Mladina sama, če je le iskrena, bo povedala, kakšne vtise je napravila nanjo kinopredstava. Neki učitelj je rekel, da je med predstavo prisluškoval opazkam mladine in je dejal, da mu je srčno žal nekdanjih skioptičnih aparatov, s katerimi so bili naši očetje povsem zadovoljni.

Laj pa dnevniki? Koliko zla povzročajo, ki se ne da več popraviti! Moralne grdobije, razbrzdanost, tatvine in umori — to je hrana današnjih ljudi, in tudi mladina svobodno bere take stvari, saj ji nihče ne brani.

*

trikrat zapel. Predno je Gospod začel učiti, vemo, da ga je hudič trikrat skušal in tretji dan je iz lastne moči vstal od mrtvih.

Tri reči naj dišijo naše srce: vera, upanje, ljubezen.

Kadar se zbudi v mladem srcu ljubezen, izrazi jo vsak v treh besedah: »Jaz te ljubim!« kajti že tudi pregovor pravi: »Vseh dobrih reči so tri.«

Prerok Jona je sedel tri dni v ribjem trebuhu, ker ga je kaznoval Bog, ki ima tri osebe.

Tudi stari Grki so poznali tri sinove bo- ga Urana in tri sodnike, ki so sodili dušo na drugem syetu, —

Grohot je zadonel po sobi.

»Verjamem! Verjamem! Vedno vse prevallite na grajščino — verjamem! Saj imajo dosti konj! Imajo dosti voz! Dosti ljudi! Verjamem! Da moramo sedaj voziti les in premog in odpeljati krompir, da pomlatili tudi še nismo, saj to nobenega človeka nič ne briga. Saj lahko vse pustimo vnemar in se odpeljemo po učiteljico! Ali veste, kaj bom storil? Pod nos vam jo bom pokadil, vam in učiteljici in — in —«

»In potni košari ter omari!« je dostavil nadučitelj.

Gospod Boltežar je le krulil še, nato pa je vse utihnilo v sobi. Čez nekaj časa sem povprašal:

»Od kod pa pride nova učiteljica?«

Odgovoril mi je nadučitelj:

»Iz učiteljskega. To je njena prva služba. Je torej najbrž še čisto mlada. Piše se Erika Grubelnik.«

»Kako?« je vprašal Boltežar.

»Erika Grubelnik.«

»Smešno«, je rekel.

Nato se je zasmejal.

»Erika! Če ji je Erika ime in če pride na kmete, potem bo že prava!«

»No,« je menil nadučitelj, »vse ženske ne morejo biti Vide, Zore ali pa Pavle.«

»Toda za na kmete bolj primerno,« je rekel Boltežar; »za na kmete bolj primerno!«

In zopet so obmolknili vsi in premišljevali o tem, kako je le mogoče, da je dekletu, ki pride v vas, ime Erika.

Na to Eriko Grubelnik sem mislil še, ko sem prišel malo prej domov. Čudno je, da sem si skoraj pravilno ustvaril njeno podobo, kakor sem lahko ugotovil pozneje.

V modrikasti luči zimske noči so romale moje misli tja doli v mesto. Tam sem videl mlado, plavalaso deklico, sedečo pri mizi, ki je gledala v svetilnico in sanjerala o bližnji bodočnosti. Pred njo je ležalo pisanje od vlade, v njem pa je bil omenjen kraj, kamor naj bi šla v svojo prvo učiteljsko službo.